

ADRES DO KORESPONDENCJI: **BIURO MOZ NSZZ S PS - REGION ŚLĄSKO-DĄBROWSKI, UL. FLORIANA 7, 40-286 KATOWICE**

Katowice, dnia 11 kwietnia 2019 r.

Trybunał Konstytucyjny
Al. Jana Christiana-Szucha 12A
00-918 Warszawa
prezydialny@trybunal.gov.pl

PETYCJA
O NIEZWŁOCZNE ROZPATRZENIE
SPRAWY O SYGN. K 23/14

Działając w trybie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U.2018.870 t.j.) Komisja Międzyzakładowa MOZ NSZZ "Solidarność" Pracowników Sądownictwa zwraca się o jak najszybsze rozpoznanie wniosku o zbadanie zgodności art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz.U.2019.174 t.j.) ze wskazanymi w tym wniosku wzorcami zawartymi w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i umowach międzynarodowych – sprawa K 23/14.

Przedmiotowy wniosek wpłynął do Trybunału Konstytucyjnego w dniu 18 września 2013 r. W sprawie tej przedstawione zostało już stanowisko Prokuratora Generalnego i Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Mimo to od ponad 5 lat sprawa nie została rozpoznana.

Petycja wnoszona jest w interesie społecznym. Sprawa dotyczy pozbawienia prawa do strajku bardzo szerokiej grupy pracowników, a samo wyłączenie tego prawa wydaje się nadmierne w świetle obowiązującej Konstytucji i ratyfikowanych umów międzynarodowych.

Na podstawie art. 59 ust. 3 Konstytucji związkom zawodowym przysługuje prawo do organizowania strajków pracowniczych i innych form protestu w granicach określonych w ustawie. Ustanowienie generalnego założenia nielegalności strajku w odniesieniu do wszystkich pracowników, o których mowa w art. 19 ust. 3 ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych stanowi nadmierne ograniczenie prawa do strajku i jako takie stanowi poważne naruszenie praw i wolności pracowniczych.

Czytając Preambułę do Konwencji Nr 151 Międzynarodowej Organizacji Pracy dowiadujemy się, że ze spostrzeżeń organów kontrolnych MOP wynika, iż niektóre rządy stosują postanowienia dotyczące wolności związkowej w sposób wyłączający duże grupy pracowników publicznych. Konwencja nr 151 gwarantuje w art. 9 pracownikom publicznym, czyli każdemu pracownikowi zatrudnionemu przez władze publiczne, że będą oni korzystali, tak jak inni pracownicy, z praw obywatelskich i politycznych, mających podstawowe znaczenie dla normalnego korzystania z wolności związkowej. Na podstawie

wypowiedzi organów kontrolnych MOP można dojść do wniosku, że strajk może być ograniczony lub wyłączony tylko wobec tych pracowników, którzy działają jako przedstawiciele władzy publicznej.

Pracowników administracyjnych sądów i prokuratury, w tym asystentów sędziów, urzędników i innych pracowników, którzy zatrudnieni są na podstawie umów o pracę trudno uznać za przedstawicieli władzy publicznej.

W kontaktach z naszymi Koleżankami i Kolegami z innych krajów europejskich – np. ostatnio z Portugalii, a wcześniej ze Słowacji – spotykamy się ustawicznie z brakiem zrozumienia dla pozbawienia nas przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej praw, które dla nich należą do standardów i gwarantowanych przez konstytucje ich państw praw i wolności związkowych oraz pracowniczych.

Wobec powyższego uważamy, że tak istotne ograniczenie naszych praw przy jednoczesnej beczynności Trybunału Konstytucyjnego jest niedopuszczalne w państwie prawa.

Organizacja związkowa wyraża zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego danych osobowych podmiotu wnoszącego petycję.

Z wyrazami szacunku,

Edyta Odyjas

Przewodnicząca Komisji
Międzyzakładowej Organizacji Związkowej
NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa